

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-397/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Biserke Kalauz, predsjednice vijeća, Slavice Marić-Okičić i Gordane Marušić Babić, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, kojeg zastupa [] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada Ivanić – Grad, Park hrvatskih branitelja 1, Ivanić Grad kojeg zastupa opunomoćenik odvjetnik [] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i određivanja naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2019.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/15-11/501, urbroj: 376-10-18-13 od 23. kolovoza 2018.

II. Nalaže se tužitelju Hrvatskom Telekomu d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, da zainteresiranoj osobi Gradu Ivanić-Grad, naknadi troškove spora u iznosu od 3.125,00 kn.

III Ova presuda objavit će se u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđuje se da je Hrvatski telekom d.d. Zagreb (dalje: HT) infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Grada Ivanić – Grad prema evidenciji Općinskog suda u Velikoj Gorici, Zemljišno knjižnog odjela Ivanić – Grad, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu prema podacima o EKI navedenim u elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, JLS Ivanić Grad, br. 25/18, 15.5.2018. (dalje: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio ovog rješenja (točka I izreke rješenja).

Utvrđuje se da je HT infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada Ivanić Grad, navedenim u Potvrdi Zagrebačke županije, Grada Ivanić - Grada, klasa: 023-01/18-01/4, urbroj: 238/10-02-02/1-18-39 od 25. srpnja 2018. i Registru cesta Grada Ivanić - Grada, koji su sastavni dio ovog rješenja, a na kojim

nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u elaboratu i koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI (točka II izreke rješenja).

Količinu i vrstu EKI iz točke I i II ovog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u elaboratu (točka III izreke rješenja).

Utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I i II ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno knjižnog odjela Ivanić – Grad ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Ivanić – Grad, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (točka IV izreke rješenja).

Utvrđuje se da Grad Ivanić – Grad ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja od 13. srpnja 2018., odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I u korist Grada Ivanić – Grad ukoliko je ista nastupila nakon 13. srpnja 2018., prema evidenciji zemljišno knjižnog odjela Ivanić – Grad dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji (točka V izreke rješenja).

Obvezuje se HT u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Gradu Ivanić – Grad (točka VI izreke rješenja).

Obvezuje se HT u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Gradu Ivanić – Grad naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu godinu. Svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta se plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena (točka VII izreke rješenja).

Obvezuje se Grad Ivanić – Grad omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I ovog rješenja (točka VIII izreke rješenja).

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga članak 66. Zakona o upravnim sporovima - "Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) i u bitnom navodi da je 18. prosinca 2014. sa Gradom Ivanić – Grad uredio odnose Ugovorom o osnivanju prava služnosti na javnim površinama. Unatoč tome Ugovoru, prema kojem je tužitelj podmirio ugovoreni iznos naknade služnosti za cijelu 2018. godinu, Grad se obratio tuženiku radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta. Dopisom od 26. lipnja 2018. Grad je uputio tužitelju otkaz Ugovora o služnosti koji otkaz tužitelj drži neosnovanim i u cijelosti osporava. Smatra da je tuženik pogrešno zaključio kako navedeni Ugovor o služnosti sklopljen između Grada i tužitelja više ne proizvodi pravne učinke te je pogrešno razriješio (odlučio) prethodno pitanje. Vezano uz navedeni Ugovor opširno opisuje pravnu narav i karakter takvog ugovora pozivajući se na odredbe Zakona o obveznim odnosima i smatra u konkretnoj situaciji obzirom na narav sklopljenog ugovora da niti jedna strana nema pravo jednostranog otkazivanja ugovora bez obzira radi li se o pravilima stvarnog ili obveznog prava. Ne poštujući navedeni Ugovor tuženik je povrijedio odredbu članka 2. stavka 1. točke 21. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17. – dalje: EKI) i članka 8. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta ("Narodne novine", 152/11., 151/14., 95/17. – dalje: Pravilnik), jer je obvezao tužitelja da za isto vremensko

razdoblje pored plaćene naknade za služnost u skladu sa Ugovorom trebao bi kumulativno plaćati i naknadu za pravo puta. Slijedom navoda iznesenih u tužbi, predlaže da Visoki upravni sud RH usvoji tužbeni zahtjev tužitelja te donese presudu kojom će zahtjev tužbeni usvojiti i poništiti osporeno rješenje tuženika od 23. kolovoza 2018.

Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da su tužbeni navodi neosnovani i u bitnom ističe vezano uz prestanak Ugovora o služnosti da je u osporenom rješenju tuženik utvrdio da tužitelj ima pravo puta na području zainteresirane osobe jer je izgradio EKI na nekretninama u vlasništvu zainteresirane osobe što nije sporno među strankama a da je potreba za korištenjem služnosti u konkretnom slučaju otpala jer je zamijenjena pravom puta. Stoga je utvrđeno da je Ugovor otkazan te je tuženik odredio 13. srpnja 2018. tužitelju obvezu umjesto služnosti plaćati zainteresiranoj osobi naknadu za pravo puta. Drži neosnovanim prigovore tužitelja glede obveze plaćanja tužitelja prema kojoj bi za isto vremensko razdoblje i za iste nekretnine pored već plaćenju naknadi za služnost zainteresiranoj osobi, kumulativno plaćao još i naknadu za pravo puta. Ovo iz razloga jer je u postupku izvršenja osporavanog rješenja vidljivo da je tužitelj dostavio izjavu o prijebodu od 11. rujna 2018. i umanjio naknadu za pravo puta u 2018. godini za iznos koji je plaćen temeljem ugovora. Slijedom iznijetog smatra da je osporeno rješenje zakonito pa predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj u tužbi isključivo navodi i objašnjava okolnosti pod kojima je otkazan Ugovor o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 18. prosinca 2014. zaključen između tužitelja i Grada, inzistirajući na pravnom mišljenju kako je otkaz neosnovan te kako i dalje ugovor proizvodi pravne učinke. Svi navodi objašnjenja tumačenja i mišljenja tužitelja su u potpunosti neosnovani te opširno obrazlaže razloge tome u prilog. Poziva se pritom na odredbe Zakona o obveznim odnosima, Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima te Zakona o elektroničkim komunikacijama kao i na neke presude Visokog upravnog suda a iz kojih proizlazi da ugovor o služnosti ne proizvodi pravne učinke nakon otkaza. Slijedom iznijetog smatra da je pobijano rješenje zakonito i predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje doneseno je pozivom na odredbu članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine" 73/08., 91/11., 133/12., 80/13., 171/14., 72/17.-dalje: ZEK), kojom je propisano da upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine može pred agencijom pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izrađena na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona, te utvrđivanje „količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta“.

Prema odredbi članka 27. stavka 1. istog Zakona operatori javnih komunikacijskih mreža imaju prava infrastrukturnog operatora na cijelom području RH, što obuhvaća i nekretnine u vlasništvu RH jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, te na nekretninama u vlasništvu drugih pravnih i fizičkih osoba u skladu s tim Zakonom i posebnim propisima.

U konkretnom slučaju tuženik je početak obveze tužitelja na plaćanje naknade za pravo puta odredio od 13. srpnja 2018. Nije sporno da su tužitelj i zainteresirana osoba imale sklopljen Ugovor o osnivanju prava služnosti javnih površina. Temeljem tog Ugovora, kako proizlazi iz spisa predmeta, tužitelj je zainteresiranoj osobi plaćao naknadu za korištenje javnih površina na kojima je imao položenu EKI. Zainteresirana osoba Ugovor o služnosti raskinula je izjavom od 26. lipnja 2018. koja je tužitelju uručena 5. srpnja 2018. Stoga navodi tužitelja prema kojima sklopljeni Ugovor o pravu služnosti na javnim površinama između tužitelja i Grada Ivanić-Grad i dalje egzistira nisu osnovani. Naime, za raskid ugovora

dovoljna je jednostrana izjava stranke, a eventualni spor među ugovornim stranama nadležan je rješavati sud opće nadležnosti.

Zbog navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao po točkom I izreke.

Odluka o naknadi troškova spora (točka II izreke) donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a i na temelju Tbr. 23. točka 1., Tbr. 42. i Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12., 102/14., 118/14. i 107/15.) tako da je zainteresiranoj osobi kao trošak spora priznat trošak zastupanja po odvjetniku za sastav odgovora na tužbu, uvećan za PDV.

Odluka o objavi presude (točka III) donesena je na temelju odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 30. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.

Za točnost otpisavka - ovlaštenj službenik

Tanja Nemčić